

XLVII.

B e t æ n k n i n g

af

det til Behandling af Statsrevisionens Betænkning over Regnskabet for Finantsperioden 1864—66 nedsatte Udvalg.

(Udgiven den 25de Marts 1868.)

Udvalget finder ikke, at der blandt de foreliggende af Landstthinget vedtagne Beslutninger er nogen Beslutning, der væsentlig afviger fra, hvad Udvalget vilde have tilladt sig at indstille, saafremt Sagen fra Først af havde foreligget Folkethinget til Beslutning; heller ikke er der blandt de nye Forslag, det under den givne Forudsætning vilde have gjort, noget Forslag, der kan tillægges en saadan Vægt, at man af den Grund vilde tilraade at sende Sagen tilbage til Landstthinget; Udvalget tilraader derfor at vedtage de foreliggende Beslutninger usforandrede, men troer dog, deels af Hensyn til den af Folkethinget ifjor vedkomne Statsregnskabet for 1862—64 dets § 8 a. tagne Beslutning, deels med Hensyn til den ad § 12 E. a. foreliggende tredje Beslutning at burde gjøre følgende Bemærkninger:

ad Statsregnskabets § 8 a. Paa denne Conto er der til Directeuren for Finantsministeriet udbetalt for Maanederne April, Mai, Juni og Juli 1864 1,096 Rbd. og til Directeuren for Udenrigsministeriet for Tiden fra 1ste Mai 1864 til 31te Marts 1866 2,875 Rbd.; om disse tvende Udgiftsposter gjælder det Samme, som Folkethingets Udvalg i sin under forrige

Session afgivne Betænkning over Statsregnskabet 1862—64 hittede angaaende de i samme Periode til Directeuren for Finantsministeriet udgivne 822 Rbd.; Udgifterne savne Lovhjemmel, medens man paa den anden Side ikke tør benægte deres Hensigtsmæssighed.

ad Statsregnskabets § 12 E. a. Naar Krigsministeriet opfordres til at lade foretage en Undersøgelse, om ikke Ansvar til Straf eller Erstatning bør gjøres gjældende i Anledning af Indkjøbet af et Parti Klæde til Beløb 400,000 Rbd., paa hvilket Statskassen har havt et Tab af 213,000 Rbd., saa bør Opmærksomheden henledes paa, at Krigsministeren har oplyst, at Statskassens Tab er noget mindre end her opgivet; medens Udvalget samstemmer med den foreliggende Beslutning deri, at Undersøgelse bør anstilles, vilde det have foretrukket, at Tabets Beløb ikke var opgivet aldeles bestemt.

Det tør formeentlig ansees for en Selvfølge, at Undersøgelsens Resultat i sin Tid vil blive meddeelt Rigsdagen, uagtet den vedkomne Beslutning ikke indeholder noget Forlangende herom.

S. A. Hansen,
Formand.

P. Hansen.

A. Nielsen,
Secretair.

Emil Rosenørn,
Ordfører.

Balth. Christensen har under Sagens Behandling i Udvalget været enig med Udvalgets øvrige Medlemmer, men var paa Grund af Sygdom fraværende, da Betænkningen blev understrevet.